

॥ ३ ॥ २ ॥ ४ ॥ २ ॥ ५ ॥ २ ॥ ६ ॥ इति शां० आप० नै० भा० द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७ ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

दस्यनादीयतामेषकृतघ्नोद्वैवराक्षसाः ॥ इत्युक्ताराक्षसास्तेनशूलपट्टिशपाणयः ॥ २३ ॥ कृत्वातंखंडशःपापंदस्युभयःप्रददुस्तदा ॥ दस्यवश्चापिनैच्छंततमत्तुपा
पकारिणं ॥ क्रव्यादा अपिराजेंद्रकृतघ्नोपभुंजते ॥ २४ ॥ ब्रह्मघ्नेचसुरापेचचौरैर्भग्नव्रतेतथा ॥ निष्कृतिर्विहिताराजनकृतघ्नोनास्तिनिष्कृतिः ॥ २५ ॥ मित्रघ्नो
हीकृतघ्नश्चनृशंसश्चनराधमः ॥ क्रव्यादैः कृमिभिश्चैव न भुज्यंतेहितादृशाः ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० आप० कृतघ्नोपाख्याने द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्या
यः ॥ १ ॥ ७ ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ भीष्म उवाच ततश्चितांबकपतेः कारयामासराक्षसः ॥ रत्नैर्गंधैश्च बहुभिर्वस्त्रैश्च समलंकृतां ॥ १ ॥ ततः प्रज्वाल्य नृपतिर्बकराजं
प्रतापवान् ॥ प्रेतकार्याणि विधिवद्वाक्षसेंद्रश्चकारह ॥ २ ॥ तस्मिन्काले च सुरभिर्देवी दाक्षायणी शुभा ॥ उपरि शततस्तस्य सा बभूव पयस्विनी ॥ ३ ॥ तस्याव
क्राच्च्युतः फेनः क्षीरमिश्रस्तदानघ ॥ सोपतैर्द्वैतस्तस्यां चितायां राजधर्मणः ॥ ४ ॥ ततः संजीवितस्तेन बकराजस्तदानघ ॥ उत्पत्य च समीयाय विरूपाक्षंबका
धिपः ॥ ५ ॥ ततोभ्ययाद्देवराजो विरूपाक्षपुरंतदा ॥ ग्राहचेदं विरूपाक्षं दिव्यासंजीवितस्त्वया ॥ ६ ॥ श्रावयामास चेंद्रस्तं विरूपाक्षं पुरातनं ॥ यथाशापः पुराद
त्तो ब्रह्मणाराजधर्मणः ॥ ७ ॥ यदा बकपती राजन् ब्रह्माणं नोपसर्पति ॥ ततो रोषादिदं ग्राहखर्गेन्द्राय पितामहः ॥ ८ ॥ यस्मान्मूढो मम स भानागतो सौबकाधमः ॥
तस्माद्वधं सदुष्ठात्मानं चिरात्समवाप्स्यति ॥ ९ ॥ तदयं तस्य वचनं निहतो गौतमे न वै ॥ तेनैवा मृतसिक्तश्च पुनः संजीवितो बकः ॥ १० ॥ राजधर्मा बकः प्राह प्र
णिपत्य पुरंदरं ॥ यदि तेऽनुग्रहकृता मयि बुद्धिः सुरेश्वर ॥ ११ ॥ सखायं मे सुदयितं गौतमं जीवयेत्युत ॥ तस्य वाक्यं समादाय वासवः पुरुषर्षभ ॥ १२ ॥ सिकाऽनृ
तेन तं विप्रं गौतमं जीवयत्तदा ॥ सभांडोपस्करं राजंस्तमासाधबकाधिपः ॥ १३ ॥ संपरिष्वज्य सुलदं प्रीत्या परमया युतः ॥ अथ तं पापकर्मणं राजधर्मा बकाधि
पः ॥ १४ ॥ विसर्जयित्वा सधनं प्रविवेश स्वमालयं ॥ यथोचितं च सबको ययौ ब्रह्मसदस्तथा ॥ १५ ॥ ब्रह्माचैर्न महात्मानमातिथ्येनाभ्यपूजयत् ॥ गौतमश्चापि
संप्राप्य पुनस्तं शबरालयं ॥ शूद्रायां जनयामास पुत्रान् दुष्कृतकारिणः ॥ १६ ॥ शापश्च सुमहांस्तस्य दत्तः सुरगणैस्तदा ॥ कुक्षौ पुनर्भावाः पापोयं जनयित्वा चि
रात्सुतान् ॥ १७ ॥ निरयं प्राप्स्यति महत्कृतघ्नोयमिति प्रभो ॥ एतस्याह पुरा सर्वनारदो मम भारत ॥ १८ ॥ संस्मृत्य चापि सुमहदा ख्यानं भरतर्षभ ॥ मयापि भव
ते सर्वयथावदनुवर्णितं ॥ १९ ॥